

Messiah, Gullit, Amazing Grace & Shakespeare

Á páskum var Jóannes Hansen, sum hetta skúlaárið er búsitandi í Oxford, og lurtaði eftir Messiah í Royal Albert Hall, sá fótbólta á Stamford Bridge, vitjaði føðibýin hjá Shakespeare og kirkjuna, har John Newton var prestur. Eftir høgtíðina vórðu hugleiðingar, sum spruttu av ferðingini, festar á blað

Hugleiðingar eftir:
Jóannes Hansen

Á páskum kom várið til Onglands, men sum tað so mangan hevur verið í Føroyum, so kann tað fara at visa seg her eisini: tá tú heldur væl standa til og lýggjari veður tykist hava tikið ræðið, kemur kuldin aftur og veturin minnir á, at hann hevur ikki so lítið at siga allan apríl mánað og eisini í mai. Tað hevur mangan verið ilsligt við heglingi og vátaslettingi á hvítusunnu og norðoyarstevnu! Í Onglandi verður neyvnan kavi á hvítusunnu. Tað var heldur ikki hvítt á páskum, hitastigini vóru fleiri dagar omanfyri tey tiggju, men síðsta víkuskiftið var kaldari og friggjadagur var vátaslettingur, tað var sjáldsamt tí tað sjáldan er hvítt so langt suðuri sum í Oxford.

Veturin hevur verið stak

turrur. Hagtølini siga, at tað hevur regnað so lítið í vetur, sum tað ongantíð áður hevur gjørt, og tað kemur væl við hjá føroyingi, sum er vanur við áarferi, kava og so nógvan vind, sum fólk aðra staðni ikki vita um at siga. Her er at kalla stilli hvønn dag, og tað vil siga, at hóast tað hevur verið myrkt og eysturættin hevur verið treisk og óvanliga kold, so kennist tað næstan, sum tú ert sloppin undan vetrinum.

Turkurin fer at bera trupulleikar við sær. Í fjór summar vóru tað tvey á York leiðini, sum kendu svian av litum avfalli. Tey kendu seg sum í einum illa stoddum landi í triðja heiminum, tí tað dryppaði ikki úr krannum, og tey noyddust út-akkurát sum í gomlum døgum – við ílötum. Nú siga tey, at verður tað ikki nógv avfall komandi vikurnar, so verður illa vordíð í Wales og umleið helminginum av Onglandi í summari. So vita teir føroyingar og øll onnur, sum ætla sær til EM endaspælið tað! Um hesa tíðina í fjór vóru vatnsgoymslurnar so at siga fullar kring alt landið, eftir ein hin vátasta veturin nakrantíð. Nú er so mikið lítið í goymslunum, at tey eru longu farin at hugsa um, hvussu vatnsporingarnar skulu leggjast til rættis í summari!

Avleiðingarnar av keldu og drúgvu eysturættini sóust nú um páskirnar. Ein eldri maður, sum er ættadur úr Newcastle og undir krígnum bæði var í Ítalíu og Miðeystri, segði fyri mær í síðstu viku, at páskaliljur-

nar vóru einar trýggjar ella fyra vikur seinni á veg í ár, enn tær plaga at vera, og at tað kemst av kuldanum. Maðurin veit, hvat hann tosar um. Hann arbeiddi sum urtagarðsmaður í Newcastle, og síðani familjan flutti suður higari í 1963, hevur hann verið gartnari á einum av mongu kollegunum í Oxford. Nú eru nokur ár síðani, at hann legði frá sær vegna aldur, men hann og fryntliga konan búgva framvegis í gartnaraíbúðini, og hann er tyðuliga upptikin av og eymur um sitt lívsstarv, sum var at bróta burtur úr nýggjum og skipa urtagarðin kring skulan. „Fyrstøðumaðurin og eg gjordust vinmenn, og vit vóru altíð samdir í tí, sum eg gjordi. Bara einaferð var hann ikki við uppá mitt hugskot. Tað var, tá eg ætlaði at gera ein stóran hyl mitt í garðinum. Hann helt við meg, at hylurin fór at verða ov stór freisting fyri studentarnar at finna upp á onkra beistargerðina tann dagin, tá skúlagongdin var lokin. Tað hevði eg ikki hugsað um, men tá hann nevndi tað, helt eg við honum, og har kom eingin hylur“, greiðir fryntligi og sjarmerandi fólkapensionisturin frá.

ODRVÍSI HOGTÍÐ ENN Í FØROYUM

Tað plagat at vera tikið til, at páskirnar eru besta høgtíðin, bæði í Føroyum og í Danmark. Tá eru haldidagarnir fleiri enn aðrar tíðir, og tað kemur væl við ikki minst hjá teimum, sum hava slitt dagliga stríð og strev í krabbúðum. Í Bret-

landi eru víðurskiftini nógv óðrvísi. Skirisdagur er vanligur arbeiðsdagur hjá øllum, langa friggjadag vóru so at siga allar krabbuðir opnar, og postmaðurin kom somu tíð, sum hann plagat at koma yrkadagar.

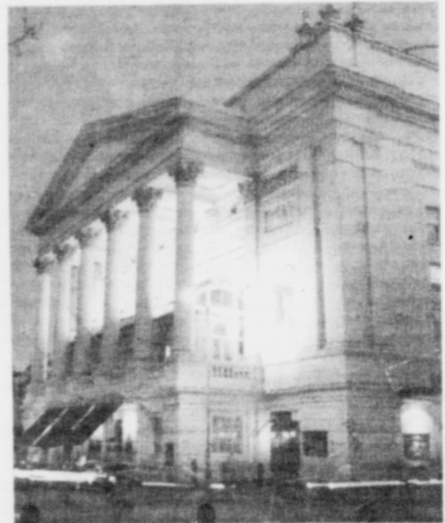
Kom at hugsa um trupulleikan hjá føroysku blóðunum. Eingin postur verður borin út páskaleygdag, og haldararnir kenna seg snyttar, tí teir ikki fáa leygdagsblaðið fyrr enn týsdagin eftir páskir, meðan tey fáast í leysasølu longu skirisaftan.

Páskadag var stilt og friðarligt, men annan dag var liv í aftur nógvastaðni. Hitti eina konu í grannalagnum, sum hevði verið til handils henda morgunin. Ein matveruhandil hevði opið, meðan allir hinir, sum høvdu havt opið langa friggjadag, vóru afturlætnir.

FERDAST SUM FØROYINGUR

Vanliga ferðingarmynstrið í Føroyum um páskirnar plagat at vera, at nógv fólk nýtir høvi at fara á bygd. T.d. í Svinoy hevur altíð verið nógv fólk hesa høgtíðina, og Torvhegyr plagat at vera svartur av fólki, tá tey rulla egg. Í Kalsoynni vitjar eisini nógv fólk um páskirnar og ivaleyst er tað sama galdandi á øðrum smáplássum. Summi halda seg inni á meginlandinum, men mong teirra gera eitt legg í bili úr bý og bygd, kanska at vitja fólk ella fyri at taka lut í samkomum og fundum.

Tað er eisini stór ferðsla í Onglandi um páskirnar. Oxford er universitetsbýur

Royal Opera House, Covent Garden

burturav, men hesa ársins tíðina eru studentarnir burtur. Tað eru nakrar vikur millum vetrartermna og summertermna – í staðin fyri tvey semestur, sum vit kenna til, hava tey trýggjar termir – og tá fara bretsku studentarnir til hús, tað gera europeisku ungdomarnir kanska eisini ella teir nýta høvi at siggja aðrar partar av Bretlandi. Tað er eisini ein rugva av amerikanskum studentum her, og nógvir teirra nýta høvið at ferðast í Europa, kanska til tað landið, teir hava fingið at vita, at forfedrar teirra vóru ættaðir. Hitti ungan

amerikanskan student fyri páskir. Hann ætlaði sær at ferðast í Mið- og Suðureuropu. Forfedrarnir hjá honum vóru úr Danmark, og í jólafrítíðini hevði hann verið og vitjað skyldfólk á Limfjórðsleiðini, men hann dugdi ikki eitt orð av danskum.

At studentarnir ikki eru í Oxford merkir ikki, at býurin er tómur á páskum. Kurtisligir bretar, fransmenn, sum nýta hendurnar nógv, tá teir tosa, smílandi japanar, sum týkjast vera føddir við myndatøli í hondini og harðmæltir og veipandi amerikummenn